

Fredagen den 28 februari

Ang. Refaat M El Sayed

Tack Raffé

Du har på ett utomordentligt sätt visat kapitalismens inneboende rutenhet. Vi har varit oroliga för att du skulle bli avslöjad för tidigt, men det gick bra, du hann sätta in stöten mot Gyllenhammar – och han gick på den. Vi var mest oroliga för att din klädsel inte skulle hålla, speciellt din lila och röda gamla tröja gör kopplingen till VPK naturlig. Man vet inte hur det gått om inte Viola Claesson gjort det omöjliga – vi tänker på när hon i riksdagen interPELLERADE till Doktor Gyllenhammar om Scandinavian-Link. Han blev så till sig i sin hatt, att han genast, när du presenterade dig som doktor tog dig till sitt bröst.

Men du Raffé, samla nu ihop dina pinaler och kom tillbaka. Det är dags att utvärdera det hela tillsammans med VPK:s partistyreelse och riksdagsgrupp. Pengarna från Volvo har vi redan beslutat på. De ska användas i den antiimperialistiska kampen världen över. Vi ska även stå vid vårt ord till Björn Gillberg, han är ju så nallad på de där gamla penicillinfabrikerna. Låt honom få skiten, så vi kan fortsätta kampen för ett jämlikt, demokratiskt och mångnationellt Sverige.

*Kamratliga hälsningar
VPK-Skåne
distriktstyrelsen*

Bilfritt centrum löser alla problem

– Med ett bilfritt centrum löser man stadskärnans alla trafikproblem. Det behövs inga speciella bussgator eller cykelleder. Lösningen blir också överlägset billig. Det sa vpk's Tomas Peterson och Björn Stenholm då den förenade gatu- och trafiknämnden i onsdags diskuterade centrumutredningen. I konsekvens därmed underkände de VBB's utredning och krävde en ny som utgår just från förutsättningen om en bilfri stadskärna – ett krav som miljöopinionen och vpk länge har drivit.

Vpk-arnas argumentering negligerades inte utan borgare och socialdemokrater (mp är inte representerat i nämnden) gjorde sej mödan att bemöta den. Men sedan förenades de i sitt synsätt som utgår från VBB's skäligen fantasilösa förutsättningar. Att de sen hade olika åsikter i detaljer som regionalbussarnas terminal (där vpk i slutänden stödde s) betyder mindre.

Olika åsikter

VBB's utredning om centrum-

trafiken har ju diskuterats flitigt i olika läger och så även i vpk. Olika åsikter har förts fram med viss hetta. Det har bl a hävdats att vpk's majoritetssyn är rätt perspektivlös och inkonkvent även den. Det finns alltså ingen samlad vpk-uppfattning utan ställningstagandet i de olika facknämnderna har skiftat en del. Vpk's överordnade ställningstagande görs f ö av partiföreningens styrelse nu i dagarna. Det kan förväntas att vpk-debatten fortsätter, t ex i VB.

Lund lutar inte mest

Ingen, ingen kan anklaga oss på VB för att vara dåliga lokalpatrioter. Lund är oss en kär stad. Men högst av allt älskar vi sanningen, och det tvingar oss att punktera en gammal myt: Lund har inte svenskt rekord i höjdskillnad!

Det är annars vad som brukar påstås, och man åberopar den rejäla backen från Høje å till gamla vattentornet.

Definitioner

Nu är det inte självklart vad som ska kallas stad. Men rimligt är att inskränka sej till de 133 orter som var städer innan den stora kommunreformen gjorde alla katter grå. Fast det måste också vara fråga om bebyggda ytor och inte de vilda bergstrakter som kan finnas inom en vidlyftig administrativ gräns. Begreppet tätort, som bl a föreskriver ett visst minimiavstånd mellan husen, borde kunna användas.

Därmed eliminerar man bl a dumma skämt om Kirunas stadsberg Kebnekajse.

Från allmänheten

Det var en fråga från allmänheten som satte igång vår efterforskning. En läntagare frågade biblioteket som lät bollen gå vidare till oss på stadens tidning.

Nu fanns det flera möjliga kandidater som Lunds överman och vi undrade först var vi skulle börja leta. Men så talade vår signatur Lucifer om Hans Cavalli-Björkman, som härjar i Skåne men är från Jönköping och som enligt Lucifer borde ha stannat kvar i en lyxvilla på Bymarken. Det slog oss att Bymarken ligger rätt högt.

Mätning

Men först gällde det Lund. Bron inne på Sankt Lars område ligger cirka tio meter över havet. Lokala motpolar är tomter vid Norra Gränsvägen och vid Iliongränd på 78 meter, alltså en höjdskillnad på 68. Nya vattentornet ligger på 84–85, men det är knappast tätortsyta.

Bebyggelsen vid Vätterstranden ligger som lägst cirka 90 meter över havet. Därifrån och till

Elektriskt

En vpk-tanke som har förts fram med skiftande styrka är att undgå de problem som dieselbussarna skapar genom att elektrifiera stora delar av regional- och lokaltrafiken genom satsning på tåg och trådbussar. I trafiknämnden väckte detta ingen större anklang trots att Mats Helmfrid (m) privat yttrade sympati för spårvagnar. Accepterar man fortsatt diseldrift hamnar man i svårösliga problem när det gäller terminaler och öst-västlig genomfartstrafik, något som framkom tydligt i nämndens sex och en halv timme långa diskussion.

Det behövs ingen egentlig buss-terminal, anser somliga vpk-are, och de tycktes få stöd av trafikingenjör Davidsson och förvaltningen med deras regionalbussar som pendlade genom eller i kanten av stadskärnan.

Frågan är också hur man bedömer stadskärnans vitalitet och attraktivitet. Tål den att olika funktioner flyttas ut? Det tycks i alla fall vara åsikten hos moderaterna vars representant Gun Persson hävdade att livsmedelsförsäljningen på Mobilia stärkte centrumhandels ställning.

Bymarkens högre delar stiger landet cirka 75 meter, vilket alltså motsvarar backen upp till Lunds tvivelaktiga vattentorn. Men Bymarken ligger inte högst i Jönköping. Stadsdelen Mariebo går upp mot 200-metersgränsen vilket gör en backe om 100 meter.

Ännu högre

Går vi sedan över bukten till den förut självständiga staden Huskvarna när vi ännu högre. I området Öxehaga befinner man sej på 240 meters höjd och har 150 meter till sjöytan. Dubbla lundabacken med andra ord.

Där slutade vi. Men det skulle vara intressant om någon läsare kollade t ex Göteborg eller Sundsvall.

Det var en fin historia om Lunds höjdskillnadsrekord och vi är ledsna över att behöva punktera den. Särskilt trist är det så här i den skånska krisens dagar när vi härnere behöver all troöst vi kan få. Men som sagt, sanningen är oss ännu kärare än Lund.

Gr

VISS OPTIMISM

I tisdags avslutades VPK-Lunds årsmöte och därmed är också verksamhetsplanen för nästa år antagen. Planen andas en viss optimism. De radikala strömningarna har i landet på senare tid vuxit sig starkare. På arbetsplatserna reagerar arbetare mot socialdemokraternas högerinriktade budgetförslag. Reaktionen mot förslaget förstärks av att det samtidigt görs snabba spekulationsvinster på börsen. Företag och koncerner byter ägare som aldrig förr och s k insideraffärer blomstrar. Bland ungdomar märks också ett motstånd mot högern och deras: "satsa på dig själv" kampanjer. I kärvalet röntek kulturradikalerna en viss framgång och på skolorna dyker antirasistiska och antapartehed kampanjer upp.

De yttre betingelserna för ett nytt vänsteruppsving verkar vara för handen. Tyvärr är det nog så att Vpk inte är det alternativ som de besvikna arbetarna och de upprikska ungdomarna i första hand vänder sig till. Kanske är Vpk för dem ett stelnat parti som alltför mycket lever kvar i sina gamla dogmer och sanningar.

"Vad bör göras?" är nog en fråga som Lenin skulle ha ställt sig i denna situation. Förmodligen hade han inte kommit fram till samma slutsatser idag som för 80 år sedan i Ryssland. Erfarenheterna av utvecklingen i de kapitalistiska och realsocialistiska länderna skulle förmodligen ge honom underlag för nya slutsatser om strategi, om statens karaktär och om partiets roll m m.

Det är dessa frågor som Vpk-Lund vill belysa i de politiska diskussioner/temamöten som är prioriterade i verksamhetsplanen. Temamötena är ett led i en förberedelse inför kongressen 1987 då ett nytt parti-program skall antas. Förhoppningsvis kommer andra lokalorganisationer också att föra liknande politiska diskussioner och så småningom kommer dessa att utmytna i ett nytt parti-program som bygger mera på dagens verklighet och problem och mindre på kommunistisk retorik och gamla dogmer.

Ett bra parti-program är naturligtvis ingen universallösning på Vpk:s problem men kanske en nödvändig bas för ett framgångsrikt utåtriktat arbete.

Bilden härintill visar Lunds nya geotermibad. Eric Rasmusson i förgrunden ses underhållande några kvinnliga badgäster. I bakgrunden ser vi Finn Hagberg, som förvisat från Høgevalldbadet fått söka sig till nya lekvatten.

Marknadsafton

- Det är väl det sista paret i Lund, var en kommentar jag fick häromdan när jag drog på mig mitt väl insmorda par av näbbkängor. Jo, man rör sig ständigt på minerad mark i den här trendstaden, allt är laddat med symbolik. Jag som ärligen har köpt mina näbbkängor i Norrbotten och finner dem utomordentliga i den torra kyla som kommit att präglad den här Skånevintern. Velourbyxor äger jag däremot icke, kan jag meddela den intresserade läsekretsen.

Turistiskt

Det ser ut som en del borgare vill göra Bo Kjellin, Lunds ökände turistintendent, till överordnad informationschef för kommunen. Det var han som lanserade Lund som den turistort vars specialitet är golf och windsurfing. Man hoppas att omdömesgilla personer, oberoende av vilka partisympatier de har, kan finna på andra vägar. Sätter man Kjellin på den posten tror jag att man bäddar för ständig misstro och i längden ganska plågsamma konflikter. Det verkar ju vara dyrt att köpa ut chefer.

Då är det roligare med den motion som fullmäktige behandlar i veckan - Eric Rasmussons (m) om offentligt geotermibad. Det brunfärgade och salta vatten som pumpas upp ur marken för värmeändamål skulle lanseras i form av hälsobringande bad. Lundabor såväl som utsocknes skulle, vältrände sig i dessa böljor, stiga upp som nya, låt vara lätt brunfärgade, människor. Lund skulle tävla med Marienbad, Lourdes (biskopen skulle säkert kunna bistå) och Colorado Springs om den internationella kurortspubliken.

Skåne ut ur krisen

Det är en lysande tanke, och min enda invändning är att det vore synd att låta kommunen och det offentliga lägga sin tunga hand på företaget. Endast den fria företagsamheten skulle kunna göra idén rättvisa. Det behövs en entreprenör, med eller utan doktorshatt, en av dessa män som svänger sina trollstavar över den lumpna verkligheten och får den att framstå i sitt rätta förklarade ljus. Eric Rasmusson, som kvalificerat sig som en av småkungarna i feodalföretaget nere vid Høgebromölla, tror jag skulle vara rätt person. Ett bolag bör bildas, Lunds Kurorts AB, koncession

sökas för en decauvillebana till källorna ute vid Värpinge och börsintroduktion begäras snarast. I enlighet med den s k pilotteorin bör Rasmusson själv få teckna huvuddelen av aktierna, gärna till förmånspris, det är det minsta man kan kräva för en framstående företagare i vårt skattetyngda land. Malmö Finans kan få teckna resten - Skåne ut ur krisen! På sikt bör kontakt tas med PG, Volvo ömmar ju mycket för vår betryckta region och skulle säkert kunna tänka sig ett s k joint venture om man knyter an till de nya faciliteterna med någon mindre motorväg. Jag ser fram mot att Lunds kommunfullmäktige står upp som en man och ger företaget ett moraliskt stöd - tex i form av ett kraftfullt uttalande - men hoppas att det kan räcka med det.

Ingen fara!

Ja, det är strålande tider, härliga tider! Vi befinner oss ju i en riktig grunderperiod och det är väldigt vad tyst det har blivit om lönta-grundfönderna, detta hot mot Den Svenska Livsformen, eller var det småfolkets trygga värn? Så tråkigt bara att det ska finnas sådan småskurna själar och glädjedödare som Gillberg, med sin gnetiga värmländska. Eller som de räddhågade ledarskibenterna på Dagens Nyheter i söndags. I stället för att bejaka entreprenörandan skriver de att tilltron till Marknaden och hela vårt ekonomiska system är i gunning och manar till försiktighet på det att inga sovande björnar ska väckas. Det är, menar jag, att se spöken mitt på dan. Jag kan försäkra att min syn på aktie-marknaden inte har förändrats ett spår av vad som inträffat och jag vet fler som skulle kunna säga detsamma. Inte heller har min bedömning av omdömesförmågan hos män och kvinnor som Peter Wallenberg, Curt Nicolin, Antonia Axelsson-Johnson, Hans Cavalli-Björkman och Anders Wall ändrats av årets händelser. Vad gäller Marknaden är det min fasta tro att den är det överlägsna ekonomiska systemet för prisbildningen på lantägg, potatis och rabbor på Mårtensstorget. Framåt!

Lucifer

Från det kommunala

Miljöskandal

I tre år har miljö- och hälsoskyddsförvaltningen i Lund arbetat med en miljövårdsplan utan att producera mer än en enda A4-sida. I Landskrona har motsvarande nämnd låtit förvaltningen skriva en hel bok om utsläpp, luftföroreningar och planerade reningstättgärder. Boken, som är lättläst och överskådlig, har gått på remiss till studiecirkel på arbetsplatser och i bostadsområden och till skolklasser i alla årskurser. Avsikten är att miljökraven ska förankras bland dem som berörs - kommuninvånarna.

Vpk i Lund har föreslagit att man ska följa Landskronas goda exempel. Svaret vi fått är att arbetet på en miljövårdsplan kommit så långt ut att det nu inte går att ändra inriktning på arbetet. Sen avslöjas det att man på tre år bara producerat en A4-sida. Men inte ens då tycker nämnden i Lund är att det finns något att ta tillvara bland enskildas miljökunande. Tvärtom har nu nämnden för avsikt att lägga ut arbetet på en konsult. Konsulten ska med hjälp av dator korstabulera olika register. Vad enskilda kommuninvånare har för erfarenhet av kampen mot utsläppen från Gambio, A&R och Tetra Pak struntar den borgerliga ledningen i.

Fega borgare

Socialnämnden ska börja en försöksverksamhet med ökat ekonomiskt ansvar för tre daghem.

Ökad demokrati är bra. Men som det nu är, med det ringa intresse som finns för en bra barnomsorg, är det ett dåligt förslag. Om tex en lokalvårdare ska vara tjänstledig ska föreståndaren besluta ifall man ska anställa en vikarie eller om pengarna i stället ska användas till något som barnen behöver och städningen i stället skötas av forskollare och barnskötare. Det är ett sätt för borgarna att få någon annan att utföra de nedskärningar som de själva inte vågar utföra. De pedagogiska måltiderna var det första steget.

Det här försöket visar också hur långt borgarna vill gå när det gäller demokrati på arbetsplatsen. Det är inte alla som jobbar på dagis som ska få bestämma. Det är bara föreståndaren.

Ung i Lund

Arbetslösa ungdomar kan vara bra till mycket. Miljöpartiet har föreslagit att ungdomar i ungdomslag ska hjälpa hemmamamman att ta hand om sina barn. SAP tycker att de kan måla konstverk på de fula parkeringshusen och moderaterna vill att de ska arbeta med naturvård och formminnesvård.

Staten ska betala lönen för ungdomar i ungdomslag, så moderaterna brukar i debatterna beklaga att inte privata företag också får utnyttja ungdomar på det här sättet.

Kritiskt om Marx

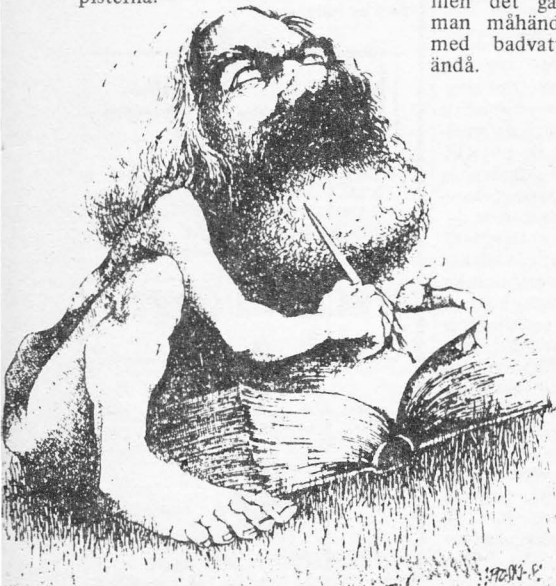
Mauricio Rojas på ekonomisk-historiska institutionen i Lund disputerar den 14 mars på en avhandling med titeln "Renovatio mundi. Essäer om Marx, marxismen och marxismens kris". Opponent blir Bo Gustafsson från Uppsala. Rojas är chilensare och har en gång i tiden deltagit i den marxistiska vänsterns kamp. Sedermera har han ifrågasatt de filosofiska grunderna för sitt politiska ställningstagande, övergett marxismen och enligt rykten blivit miljöpartist.

Här i VB:s spalter har det på sistone riktats en del grundskott mot leninismen i sovjetisk statsbyråkratisk tappning. Rojas går ett steg längre och vill komma åt mästaren själv, den store Marx. Det är ju en sund tendens i tiden att rycka alla profeter i skägget och i synnerhet om profeten hamnat i statsnyttans tjänst, men risken är att man fränkänner sina gamla favorittänkare rätten att vara historiska personer med fel och brister som alla andra människor.

Ta t ex Marx idé att det är produktivkraternas som är den stora motorn i historien och att arbetarklassen är den klass som, utan att själv bli utsugare, kan skapa ett samhälle präglad av gemensamt ägande och fördelning efter behov, och jämför den med Hegels tanke att det är världshandens som förverkligar sig i historien och att den prussiska statsbyråkratin är dess mål. Var det inte ett oerhört intellektuellt framsteg som är värt en applåd!

Bunden av traditionen

Men Rojas menar att Marx bara fortsätter att tänka i Hegels banor fast tvärtom så att säga, och att han dessutom bara bygger vidare på myter som har grekiskt och judiskt-kristet ursprung. Grekernas bidrag är föreställningen om den lagbundna utvecklingsprocessen, som lättast kan exemplifieras med fröet som söker sin form, och det judiskt-kristna bjuder på tanken att historien har en mening enligt en tredelad process: paradiset-jämmerdal-paradis. Men vem har egentligen påstått att Marx inte bygger på traditionen? Han hade ju studerat försokratierna ingående, kom från en judisk miljö och förnekade ingalunda sitt beroende av t ex utopisterna.

Värderingsfri

Det verkar också som om Rojas krävde av Marx att han egentligen borde varit fullständig värderingsfri för att kunna kalla sig vetenskapsman. Lite illmarigt konstaterar han att den unge Marx dröm om ett kommunistiskt samhälle finns som en viktig drivkraft i den "mogne" Marx produktion. Men självklart kan man inte navigera bra utan kompass. Den s k verkligheten är så komplicerad att den, då den ska tolkas, inte medger den sorts värderingsfri knappologi som kan förekomma i laboratorier. All vetenskap är till 80 procent dikt så fort som den försöker beskriva stora skeenden!

Rojas tror inte att utvecklingen leder till kommunismen eller att arbetarklassen förmår bära upp sin historiska roll som kapitalismens döddrövare. Ett parti kan inte ersätta en självföruvaltande arbetarklass som Marx drömde om. Förhållandena i Sovjet upplever Rojas som tragiska och han tycker också att Marx har sin skuld i misslyckandet. Idén om ett mänskligt paradiset är förfelad och bör förpassas till myternas värld, fortfarande enligt Rojas.

Barnet och badvattnet

Skönt nog är Rojas inte ett dugg mer vetenskaplig än vad Marx var, snarare mindre eftersom Marx dock jobbade med ett rikt empiriskt material ur vilket han drog ut tendenser som var ganska plausibla. (Att produktivkrafternas utveckling blev mer revolutionerande än han någonsin kunde föreställa sig må vi kanske förlåta honom.) Men Rojas åsikter överensstämmer väl med vad de flesta inom den kritiska vänstern anser i dag. Denna tidsanda är väl värd att slå vakt om, men det gamla problemet, att man måhända kastar ut barnet med badvattnet, kvarstår nog ändå.

FH

Samtal med Peggy

En tatuering varar längre än kärleken och två år efter döden säger Skandinavien enda kvinna inom skräet. Men nog kan kärleken vara längre än två år efter döden, det visar till exempel amerikanen Leo Hurwitz i "Samtal med Peggy" som är en film där västs historia från trettioalet och fram till vår tid vävs samman med bilden av hans hustru som inte längre lever och med Leos tankar om henne.

Filmen visas/visades på Bian i Malmö under en räkka februari-dagar och det är nästan en av Lunds bästa sidor, alltså närheten till den skånska metropolen och hamn- och badstaden med all dess glitter och förfall. Från Lund tar man sig till Bian med lila pågatåg och går sedan på bron över den frusna kanalen i skymningen. Med det nya gräddvita bårhuset och den dödsdömda Kockumskranen i ryggen styr man stegen mot kvarteret St Gertrud och slinker ner i källaren och tar en kopp gott kaffe i ett stillsamt krypin där flärden och kapitalet lyser med sin frånvaro och där istället själen får sitt. Sedan är det själva biografslongen där stolarnas hårdhet kompenseras av att hästarna på draperierna framför filmduken är rosa.

Och så till slut själva filmen som den här gången är en berättelse som sakta rullar upp stora och kända delar av västs historia. Depressionen i USA med klyftorna mellan fattiga och rika; när de rika ser en fattig och sliten man så är han för dem rätt och slätt "den sortens man". Det historiska perspektivet och den fotografiska distansen främjar förståelsen av realiteterna, men hur man upptäcker fascismen i det dagliga livet är en fråga som filmen oupphörligt kommer tillbaka till. Hurwitz skildrar också hur laglösa plantagearbetarna i den amerikanska södern är, det tyska barbariet i Polen och övriga Europa och USA:s grymma spel under slutfasen av andra världskriget, då de valde att skicka företrädesvis svarta män i döden och då de bombade Hiroshima och Nagasaki trots att freden redan är säkrad. Så följer Mc Carthyismen på femtiotalet och det officiella mordet på makarna Rosenberg som drar uppmärksamheten från Korea och sexti- och sjuttioalens USA som för krig i Vietnam.

Som en underström till den politiska skildringen dyker Peggy Lawsons ansikte upp och naturbilder med svarta grenar mot ljus himmel och därifrån strömmar de gamla amerikanska tankarna om att allt är ett, som bland

andra poeten Walt Whitman omhuldade. Människan och jorden, barnet och den vuxne, allt förenas och smälter samman, även sådant som skenbart är oförenligt kommer med i en surrealistisk väv av märkliga och gåtfulla kombinationer.

Ändå avslöjar filmen ett mönster i historien och rymmer därför en alldeles speciell dynamik med sina fyra timmar, sitt långsamma tempo och sin kombination av naken historia och poesi.

Plockar man en skärva här och en skärva där av verkligheten och sätter ihop på måfå så finner man kanske ett överdådigt absurt och groteskt konstverk. Men lägger man som Hurwitz bitarna kant mot kant så får man en bild av makten och maktlösheten som struktur. Trots att människorna hör ihop med varandra och med naturen så lever de i organiserat förtryck.

Till bilderna av bödler och offer, av makthavare och undersåtar frågar filmen ständigt: Vad är det för en makt som dödar utan att synas? Så mycket är klart som att det är en makt som har med pengar att göra.

Amalias artikel handlar inte om Lund så egentligen strider det mot våra principer att publicera den. Men så läste vi i Sydsvenskan i veckan om de malmöitiska kulturtidskrifternas kris, så vi tyckte att vi kunde göra ett undantag.

När vi så ändå håller på kan vi lika gärna upplysa om att de ambitiösa kamraterna på Folkets Bioluckats få hit Hurwitz till helgen. På lördag den 1.3 är han närvarande vid en extra visning av Samtal med Peggy kl 14, och på söndag 2.3 deltar han tillsammans med Ingela Romare i ett seminarium på Bian. Till detta bör man förhandsanmäla sig på tel 040-113591.

Dubbelpremiär

På fredag 28/2 blir det premiär på "Bernts fiol" och "Lektionen". "Bernts fiol" är skriven av Peter Löfström, och pristagare i Lilla Teaterns dramapristävling. (Regissör är fö Maria Sundqvist, idog blåsorksterledare) "Lektionen" är en absurd pjäs av Ionesco. Efter de båda enaktarna bjuds det på

musik av "Antimakassar". Samma program upprepas den 1/3 kl 19. Övriga speldatum för "Bernts fiol" och "Lektionen" är: 2, 7, 8 och 9 mars kl 19.

Kom och stötta Lilla Teatern, som just kämpar ihop mars-hyran, och få samtidigt en underhållande helkväll. Pris: 35 kr.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
Postnummer: Postadress:

SNABB AVSÄTTNING

Det har hänt att jag funderat över varför vpks kommunalpolitiker ofta föredrar att skriva insändare i Sydsvenskan framför att bidra med texter till VB. Men efter att själv ha skrivit en insändare till SDS förstår jag: vilken fantastisk genomslagskraft har inte de moderna massmedierna!

I insändaren skrev jag om hur nästintill omöjligt det är för amatörhoppare att få utnyttja hopptornet på Høgevallsbadet. Faktiskt bara 1.5 timmar per vecka och då på en tid som ofta hyrs ut till simklubbarna (som nu på söndag).

Fritidsförvaltningens chef Hans Lilja gick in i polemik, men jag kunde snabbt påpeka en rad sakfel, som tyder på att han själv sällan eller aldrig utnyttjar badet. Bara några dagar efteråt blev Lilja avsatt och ersatt med Bengt Jonsland. Uppenbarligen läser politikerna tidningarna noggrant och fattar sedan snabba beslut i enlighet med massornas intressen.

I fortsättningen får jag nog ändå vara försiktig och inte gå ut för hårt, ty lite mänsklig hänsyn måste man ändå ta, som personalchef Alf Christensson brukar säga.

Finn Hagberg

Isolera Sydafrika

I en motion till Lunds kommunfullmäktige med rubriken "Isolera rasistregimen i Sydafrika!" säger Vpk Lund bl a: "Så gott som dagligen nås vi av rapporter om hur regimen i Sydafrika med öppet våld förtrycker landets svarta majoritet. . . . Kravet på total isolering växer sig starkare. . . . Vi är övertygade om att en överväldigande majoritet av Lunds befolkning tycker det är otillständigt om kommunen företar sig något som kan fungera som stöd åt rasistregimen och uppskattar varje handling som uttrycker ett avståndstagande från denna. . . . Vi föreslår att kommunfullmäktige uppdrar åt kommunstyrelsen

att ge de som sköter kommunens inköp direktiv att inte köpa sydafrikanska varor.
att göra en förteckning över sydafrikanska varor som importerats till Sverige.
att placera om de aktier och andra värdepapper som är placerade i företag som har förbindelse med Sydafrika."

Vi måste satsa på 99 %

Ernst funderar i VB nr 5 över möjligheten för VPK att ta de danska socialdemokraternas program och på så vis få 30 % av rösterna. Men han föreslår vid närmare begrunden att partiet i stället borde ta SAPs program för att också få några ministerposter på köpet. Visst öppnar Ernsts tankar nya perspektiv, men jag vill ändå bestämt avråda från att försöka ta SAPs program.

Jag har två huvudinläggningar mot Ernsts förslag, en praktisk politik och en ideologisk, där den förstnämnda förstås väger tyngst.

Det finns ingen garanti för att VPK vid samma röstetal som sossarna har idag skulle få inrikes- och justitieministerposterna, eftersom vi i det läget måste ko-

handla med något annat parti. Ett kommunistiskt innehav av de nämnda två posterna har historiskt sett visat sig vara av omistligt värde för att lyckligen slutföra och sedan befästa den kommunistiska revolutionen. Det är alltså enligt min mening för våghalsigt att ge sig in i regeringen utan att vara säkra på att partiet får inrikes- och justitieministerposterna.

En ideologisk invändning är helt enkelt att VPK har en politik som alltför mycket skiljer sig från SAPs. För att inte kompromissa för mycket med vår grundläggande vetenskapliga teori föreslår jag att VPK istället övertar Sovjetunionens Kommunistiska Partis program, som ju på ett förbluffande sätt åtnjutit väljarmassornas förtroende decennium efter decennium. Röstandelen för SUKP har alltid pendlat kring 99%. Det är röstskillnad som heter duga! Och sak samma i flertalet andra socialistiska länder. Ska VPK ta något annat partis program, så ska det inte vara SAPs. Vi måste sikta högre. 45% är inte nog! Låna av broderpartierna i öster!

K. Gråbring

Alternativ till Lenin

Torsdagen den 6 mars fortsätter vpks studieserie med ett möte rubricerat "Vänstersocialistiska alternativ till leninismen". Inledaren Tomas Peterson säger till VB att han tänker ta upp några personligt hållna reflexioner kring tre teman. Först några synpunkter på den leninismdebatt som förs i bl a VBs spalter för att försöka klargöra vad det är som vänstersocialismen kan vara ett alternativ till. Därefter en kort historisk genomgång av vänstersocialistiska organisationer som funnits i de nordiska länderna som alternativ till leninism och socialdemokrati. Slutligen utlovar han några funderingar kring vpks nuvarande utseende och framtida möjligheter.

Juristjouren flyttar

Juristjouren satsar friskt och flyttar till en ny lokal på Kiliansgatan 6 i Lund. Samtidigt utökar man verksamheten genom att ha öppet alla kvällar måndag-torsdag, anser medlemmarna.

Juristjouren är en partipolitiskt obunden ideell förening, som ger gratis juridisk rådgivning åt allmänheten. Vem som helst får måndag-torsdag kl 18.00-19.30 ringa eller besöka Juristjouren för att fråga om något man har problem med eller något man kanske bara undrar över.

Alla som arbetar i Juristjouren är juridikstuderande. Man arbetar alltid två och två för att kunna ge bästa möjliga hjälp åt klienterna. Om frågorna inte kan besvaras omedelbart ber man att få återkomma efter att ha undersökt saken närmare.

8 MARS

Gröt i rödstrumpan? Ska vi fira den 8 mars nu igen? Gör 8 mars till helgdag! Kan kvinnor lägga av kvinnokampen nu? Är den föräldrad? Du får svar på alla frågor den 8 mars - för vi firar den på stadsbiblioteket i Hörnsalen under rubriken "Kvinnokampen då - och vad händer nu?"
8 mars kl 18.30

Alla välkomna!

Förberedande möte den 4 mars på bibliotekets i något cirkelrum kl 19. Alla krafter behövs!

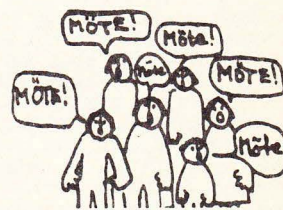

Pojke Peter har kommit.

Myttil & Daniel 19.2.86

KOLLEKTIV SÖKES

Jag ska plugga i Lund i tre år. Har ni ett rum ledigt nu, ring Kerstin 040-89344.

SKV. Fre 27.2 kl 19 på Café Ariman talar Carina Jönsson om Gösta Berlings saga ur kvinnoperspektiv.

KONSERT. Bo Nyberg och Gunnar Spjuth spelar klassiskt på flöjt resp gitarr i Klosterkyrkan sö 2.3 kl 20.

VPK-KVINNOR inbjuds till uppföljningsmöte av den tidigare redovisade intervjuundersökningen. Bibliotekets cirkelrum 1 sö 2.3 kl 17.

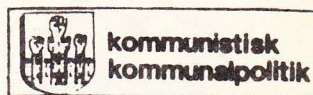
VPK IF tränar på Lerbäckskolan lö 1.3 kl 16-18.

BLÅSORKESTERN. Sö 2.3 kl 19 rep på Palaestra. Hemlig gästdirigent med nytt hemligt material. ÖI efteråt. OBS årsmöte sö 9.3.

VPKs TEMAMÖTEN. To 6.3 kl 19.30 på cirkelrum 4 inleder Tomas Peterson om socialistiska alternativ till leninismen.

VINTERFESTIVAL för Latinamerika i Stadshallen lö 1.3 kl 11-16.

VANDRINGSEKTIONEN. Överlevnadsvandringen 1-2.3 inställd pga av hälsorisk.

KOMPOL har möte må 3.3 kl 19.30. Diskussion om ungdomsarbetslöshet och ungdomslag. Anne Stråhlén som har hand om kommunens ungdomslag deltar.

VECKOBLADET

Denna VB gjordes av Lars Borgström, Gunnar Sandin och Lasse Svensson.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.